

Димитър Бежански

В света на животните

Болничен коридор. По коридора уплашено куцука мъж с гипсиран крак. Очите му (на мъжа) са зелени, устата му пресъхнала.

– Докторе, докторе! – нахълтва мъжът в стаята на дежурния лекар.

– Какво има? – пита дежурният. – Каква е тази врява? Защо крещите?

– Докторе, в стаята ми има плъхове! – изхрипява гипсирианият.

Лекарят го поглежда строго:

– Господине, вие къде се намирате?

– В болница! – отвърща болният. – Мислех, че се намирам в болница! Но там...

– Точно така – в болница! – прекъсва го дежурният. – Но в какво отделение?

Зелените очи на пациента стават още по-зелени от учудване.

– В травматологията! – казва той. – Но не разбирам...

– Точно така – в отделение „Травматология“! – отново го прекъсва лекарят. – Затова в стаята ви има плъхове. Ако бяхте в урологията, щеше да има котки.

Освен още по-зелени, очите на пациента стават и още по-кръгли. Човекът явно трудно схваща.

– Слушайте, господине, обяснявам! – продължава дежурният лекар. Допреди три месеца плъхове имаше и в травматологията, и в урологията. И тогава ръководството на болницата реши да пусне на етажа стотина котки, за да реши проблема. Но не се получи! Дааа, господине, за съжаление не се получи! Котките и плъховете се биха три дни и три нощи и накрая си поделиха териториите. Сега в травматологията има плъхове, а в урологията – котки!

– Докторе, но все пак... – опитва се да вметне нещо зеленоокият.

– Разбирам! – вдига ръка докторът. – В стаята ви има плъхове! То е, защото сте в плъховата зона! В травматологията! Ако бяхте в токсикологията, в стаята ви щеше да има гущери.

– Гущери????!!! – с ужас изхълцва пациентът.

– Гущери! – кимва лекарят. – И змии. Не знам как се завъдиха, но цялата токсикология е пълна със змии и гущери. За щастие това не създава проблеми на болните. Повечето от тях са отровени с менте-алкохол и си мислят, че змиите и гущерите им се привиждат. Казано на медицински език – делириум тременс! В очното отделение пък има видри. Окупирали са банята и не пускат никого вътре!

– Видри... – въздъхва гипсирианият. – Видри! Все пак е за предпочитане...

– Да, господине, но вие страдате от крак, а не от око! А видрите са в очното! Впрочем, ако искате, можем да ви преместим в Трета хирургия. Там има гълъби. Понеже прозорците на отделението са изпочупени, гълъбите влизат на топло. Искате ли при гълъбите?

– Разбира се, че искам! – ентузиазирано подскача пациентът, въпреки тежестта на гипса. – По-добре гълъби, отколкото плъхове! Местете ме при гълъбите!

– Щом настоявате! – примирено вдига рамене лекарят. – Има обаче един проблем... В Трета хирургия са онези с огнестрелните рани... Но може да се уреди... Дааа, може да се уреди...

След кратък размисъл докторът отваря чекмеджето на бюрото си, вади малък лъскав револвер и се провиква към коридора:

– Сестраааа! Елате да закарате един пациент в Трета хирургия!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3005>]